

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10Csp/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201474
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Czafiková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4219201474.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Czafikovou v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, práv. zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom Majerníková 3479/3A, Bratislava, proti žalovanej: O. C., A.. XX.XX.XXXX, S. W. M. J.. XXX/XX, O., práv. zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, o zaplatenie 234,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie odplaty vo výške 98,00 eur, poplatkov za upomienky vo výške 270,00 eur a zmluvného úroku vo výške 64 % ročne
zo sumy 350,00 eur od 15.04.2015 do 29.02.2016,
zo sumy 340,00 eur od 01.03.2016 do 04.03.2016,
zo sumy 335,00 eur od 05.03.2016 do 11.04.2016,
zo sumy 333,00 eur od 12.04.2016 do 10.05.2016,
zo sumy 327,31 eur od 11.05.2016 do 10.06.2016,
zo sumy 321,62 eur od 11.06.2016 do 11.07.2016,
zo sumy 315,93 eur od 12.07.2016 do 09.08.2016,
zo sumy 310,24 eur od 10.08.2016 do 16.09.2016,
zo sumy 304,55 eur od 17.09.2016 do 11.10.2016,
zo sumy 300,66 eur od 12.10.2016 do 10.11.2016,
zo sumy 294,97 eur od 11.11.2016 do 16.12.2016,
zo sumy 292,59 eur od 17.12.2016 do 18.01.2017,
zo sumy 289,00 eur od 19.01.2017 do 14.03.2017,
zo sumy 283,31 eur od 15.03.2017 do 12.04.2017,
zo sumy 280,93 eur od 13.04.2017 do 16.05.2017,
zo sumy 275,24 eur od 17.05.2017 do 13.06.2017,
zo sumy 273,29 eur od 14.06.2017 do 17.07.2017,
zo sumy 272,38 eur od 18.07.2017 do 22.08.2017,
zo sumy 269,88 eur od 23.08.2017 do 27.09.2017,
zo sumy 267,38 eur od 28.09.2017 do 12.10.2017,
zo sumy 263,82 eur od 13.10.2017 do 13.12.2017,
zo sumy 261,84 eur od 14.12.2017 do 24.01.2018,
zo sumy 256,70 eur od 25.01.2018 do 13.02.2018,
zo sumy 252,61 eur od 14.02.2018 do 22.03.2018,
zo sumy 249,05 eur od 23.03.2018 do 20.04.2018,
zo sumy 246,02 eur od 21.04.2018 do 18.07.2018,
zo sumy 240,49 eur od 19.07.2018 do 17.09.2018,
zo sumy 238,51 eur od 18.09.2018 do 10.10.2018,
zo sumy 236,96 eur od 11.10.2018 do 27.11.2018,
zo sumy 234,12 eur od 28.11.2018 do zaplatenia,
zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 223,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne

zo sumy 300,66 eur od 04.10.2016 do 11.10.2016,
zo sumy 294,97 eur od 12.10.2016 do 10.11.2016,
zo sumy 292,59 eur od 11.11.2016 do 16.12.2016,
zo sumy 289,00 eur od 17.12.2016 do 18.01.2017,
zo sumy 283,31 eur od 19.01.2017 do 14.03.2017,
zo sumy 280,93 eur od 15.03.2017 do 12.04.2017,
zo sumy 275,24 eur od 13.04.2017 do 16.05.2017,
zo sumy 273,29 eur od 17.05.2017 do 13.06.2017,
zo sumy 272,38 eur od 14.07.2017 do 17.07.2017,
zo sumy 269,88 eur od 18.07.2017 do 22.08.2017,
zo sumy 267,38 eur od 23.08.2017 do 27.09.2017,
zo sumy 263,82 eur od 28.09.2017 do 12.10.2017,
zo sumy 261,84 eur od 13.10.2017 do 13.12.2017,
zo sumy 256,70 eur od 14.12.2017 do 24.01.2018,
zo sumy 252,61 eur od 25.01.2018 do 13.02.2018,
zo sumy 249,05 eur od 14.02.2018 do 22.03.2018,
zo sumy 246,02 eur od 23.03.2018 do 20.04.2018,
zo sumy 240,49 eur od 19.07.2018 do 17.09.2018,
zo sumy 238,51 eur od 18.09.2018 do 10.10.2018,
zo sumy 236,96 eur od 11.10.2018 do 27.11.2018,
zo sumy 234,12 eur od 28.11.2018 do 21.05.2019,
zo sumy 225,62 eur od 22.05.2019 do 30.07.2019,
zo sumy 223,11 eur od 31.07.2019 do zaplataenia,
všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,74 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.04.2019 domáhal voči žalovanej zaplataenia sumy 234,12 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2015 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 322,00 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 672,00 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku, t.j. 672,00 eur do 15.04.2016. Dňa 15.04.2015 žalovaná požiadala o dohodu o plnení v splátkach. Na základe tejto dohody sa zaviazala na plnenie v mesačných splátkach po 56,00 eur počnúc dňom 10.05.2015. Následne žalovaná dňa 09.07.2015 požiadala o úpravu splátkového kalendára - odklad o jeden mesiac. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaná sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušila dojednanie predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratila výhodu splátok, žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,00 eur, zaslaných upomienok bolo 9, t.j. celkom vo výške 270,00 eur. Žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu 115,88 eur. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplataenie istiny vo výške 234,12 eur, odplaty vo výške 98,00 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,00 eur, poplatkov za upomienky vo výške 270,00 eur, zmluvného úroku vo výške 64 % ročne z dlžnej sumy a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy.

3. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019 vzal svoju žalobu späť v časti odplaty vo výške 98,00 eur, poplatkov za upomienky vo výške 270,00 eur a zmluvného úroku vo výške 64 % ročne z dlžnej sumy. V tomto podaní žalobca zároveň k uplatňovanej zmluvnej pokute uviedol, že žalobca žalovanú riadne oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, a teda aj s príslušnými pokutami, ktoré bude musieť uhradiť v prípade, ak sa dostane do omeškania, pričom žalovaná pri podpise zmluvy o úvere prehlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom tejto zmluvy a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdila prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok. Žalovaná preto už pri podpise zmluvy vedela, že v prípade, ak si nebude plniť svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, tak sa suma, ktorú bude musieť vrátiť, zvýši. Nejde o neprijateľné podmienky, ale o poplatky, ktoré sú v súlade so zákonom. Zmluvná pokuta je fakultatívna náležitosť, ktorá nemusí byť priamo v zmluve zakotvená, a je teda na dohode veriteľa a dlžníka, akým spôsobom si ju dojednávajú. Ide o jednorazové zmluvné pokuty, tvoriace paušalizovanú náhradu škody nezávislé na omeškaní. Zmluvná pokuta je tradične zaraďovaná medzi zabezpečovacie prostriedky a je charakteristická svojou zabezpečovacou funkciou (nie uhradzovacou). Žalobca má za to, že zmluvná pokuta nie je poplatkom ani úrokom zo zmluvy a preto nemožno poprieť žalobcov nárok na úhradu zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje zabezpečovací prostriedok. Žalobca preukázal, že žalovaná porušila zmluvné podmienky a je dlhodobo v omeškaní s úhradou istiny. Občiansky zákonník síce súdu priznáva moderačné právo, ktorým možno zmierniť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu, nie však ju úplne zamietnuť. Žalovaná predmetné prehlásenie potvrdila samostatne svojim vlastnoručným podpisom. Pokiaľ žalovaná podpísala predmetné prehlásenie a zároveň na ďalšom mieste (hneď nad týmto prehlásením ďalším podpisom) podpísala aj zmluvu o úvere, nie je dôvod pochybovať o jej vóli pristúpiť aj na všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. Predmetné prehlásenie sa nachádza nad potvrdením o prevzatí peňažných prostriedkov, teda žalovanej muselo byť zrejmé, že takéto prehlásenie potvrdené jej podpisom má právne následky tam určené. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24Csp/39/2019 zo dňa 18.06.2019.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 07.11.2019, vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 28.11.2019, v ktorom uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Poukázala na skutočnosť, že v zmluve je odplata vyjadrená pevnou sumou vo výške 98,00 eur a percentuálnym vyjadrením vo výške 28 %. Tieto údaje sú však nesprávne, pretože v zmysle § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvorí aj úrok. Odplatu teda v zmysle zmluvy predstavuje suma vo výške 322,00 eur. Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o odplate a zároveň aj nesprávny údaj o RPMN, keďže aj údaj o RPMN musí v sebe zahŕňať zmluvný úrok. V zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. bola najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16.02.2015 do 15.05.2015 so zmluvnou splatnosťou nad 6 do 12 mesiacov vo výške 28,30 %. Pri odplate vyjadrenej pevnou sumou vo výške 322,00 eur, je odplata v percentuálnom vyjadrení jednoznačne vyššia ako 28,30 %. Teleologickým výkladom ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka so zdôraznením slovného spojenia „nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu“ jednoznačne dospějeme k záveru, že zákonodarca spája s prekročením najvyššej prípustnej odplaty absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej je poskytnutie peňažných prostriedkov. Uvedený právny názor potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.09.2018 sp. zn. 11Co/133/2018. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o úvere zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaná záverom vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, keďže dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 15.04.2017 a trojročná objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula 15.04.2018.

5. Žalobca vo svojej replike zo dňa 27.12.2019 uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise zmluvy o úvere a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalobca je toho názoru, že úrok nie je odplatou pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatou, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V

případe úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalovaná vzala na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, a je vo výške 28 %. V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,35 %. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN. Žalovaná v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca (pozn. súdu: správne malo byť žalovaná) nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

6. Žalovaná v duplike zo dňa 24.01.2020 uviedla, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sankcionuje neuvedenie čo i len jednej z obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona, že daná úverová zmluva bude bezúročná a bez poplatkov. Výklad žalovaného (pozn. súdu: správne malo byť žalobcu), na základe ktorého musia byť podmienky v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch splnené kumulatívne, je nesprávny. Uvedené potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 26.09.2016 sp. zn. 23Co/105/2016. Ďalej žalovaná poukázala na skutočnosť, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita žalovanej.

7. Na výzvu súdu na doplnenie rozhodujúcich skutočností žalobca ďalej v podaní doručenom súdu dňa 14.04.2020 uviedol, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2015 žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 350,00 eur. Zmluvné strany sa v bode č. 3 zmluvy dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 15.04.2016. K dohode o plnení v splátkach žalobca uviedol, že nakoľko zo strany žalovanej došlo k porušeniu dohody, táto dohoda zanikla od počiatku, a teda žalovaná podľa uzatvorenej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.04.2015 mala svoj záväzok uhradiť do 15.04.2016 ako bolo uvedené v zmluve. Žalovaná ku dňu podania vyjadrenia vykonala úhrady vo výške 126,89 eur, a to nasledovne:

1. 29.02.2016 - 10,00 eur
2. 04.03.2016 - 5,00 eur
3. 11.04.2016 - 2,00 eur
4. 10.05.2016 - 5,69 eur
5. 10.06.2016 - 5,69 eur
6. 11.07.2016 - 5,69 eur
7. 09.08.2016 - 5,69 eur
8. 16.09.2016 - 5,69 eur
9. 11.10.2016 - 3,89 eur
10. 10.11.2016 - 5,69 eur
11. 16.12.2016 - 2,38 eur
12. 18.01.2017 - 3,59 eur
13. 14.03.2017 - 5,69 eur
14. 12.04.2017 - 2,38 eur
15. 16.05.2017 - 5,69 eur
16. 13.06.2017 - 1,95 eur
17. 17.07.2017 - 0,91 eur
18. 22.08.2017 - 2,50 eur
19. 27.09.2017 - 2,50 eur
20. 12.10.2017 - 3,56 eur
21. 13.12.2017 - 1,98 eur
22. 24.01.2018 - 5,14 eur
23. 13.02.2018 - 4,09 eur
24. 22.03.2018 - 3,56 eur

25. 20.04.2018 - 3,03 eur
26. 18.07.2018 - 5,53 eur
27. 17.09.2018 - 1,98 eur
28. 10.10.2018 - 1,55 eur
29. 27.11.2018 - 2,84 eur
30. 21.05.2019 - 8,50 eur
31. 30.07.2019 - 2,51 eur

Jednotlivé platby boli zo stranu žalobcu započítané na istinu. Žalovanou podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere, ktorá bola súčasťou žalobného návrhu. Na základe svojho vlastnoručného podpisu žalovaná svojím slobodným, vážnym a zrozumiteľným prejavom vôle potvrdila prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. V uvedenom zmysle nie je sporné prevzatie zmenky zo strany žalovanej. Okrem toho dispozíciou uhradenej zmenky, tak ako je tomu aj v tomto prípade, ak žalovaná žiadala vyplatiť zmenkovú sumu od žalobcu, žiadny právny predpis nepriznáva. Pričom samotný fakt, že žalovaná predmetnou zmenkou nedisponuje potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy aj vrátenie predmetnej zmenky.

8. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 20.04.2020 uviedla, že spôsob vyplácania istiny poskytnutého úveru formou zmenky považuje za nekalú obchodnú praktiku žalobcu, ktorú umocňuje aj tá skutočnosť, že samotný žalobca nevie predložiť zmenku a nevie jednoznačne uviesť, prečo k vyplácaniu úveru postupoval prostredníctvom zmenky, ktorá je v zmysle § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa neprípustná pri zabezpečení uspokojenia pohľadávky alebo splnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca pri poskytnutí úveru postupoval v rozpore s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a preto je zmluva o úvere zo dňa 15.04.2015 absolútne neplatný právny úkon.

9. Súd na prejednanie veci nariadil na 22.06.2020 pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, jeho zástupcu, ako aj v neprítomnosti ospravednenej žalovanej a jej zástupcu. Súd v zmysle § 180 CSP pojednával ich neprítomnosti. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so stranami predloženými listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 15.04.2015, Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru a Žiadosťou o úpravu splátkového kalendára zo dňa 09.07.2015. Takto vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

10. Dňa 15.04.2015 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s odplatom a úrokom vo výške 322,00 eur, teda spolu zaplatiť čiastku 672,00 eur do 15.04.2016. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 98,00 eur, čo predstavuje RPMN 28 %. Ďalej zo zmluvy vyplýval úrok vo výške 64,00 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 224,00 eur. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti je 15.04.2016. V prípade, ak dlžník neuhradí celkovú čiastku v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,00 eur a tiež sa zaväzuje za každú zaslanú upomienku zaplatiť 30,00 eur. Výška priemernej RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola 21,35 %. Na konci zmluvy o úvere v časti označenej ako Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené, že žalovaná vlastnoručným podpisom potvrdila, že úver žiada poskytnúť zmenkou s tým, že svojim podpisom zároveň potvrdila prevzatie zmenky.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

16. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

29. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

32. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy

- a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo
- b) zmenkou alebo šekom.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Zb.“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza

z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

35. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

36. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

39. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

40. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

41. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné

42. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019 vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie odplaty vo výške 98,00 eur, poplatkov za upomienky vo výške 270,00 eur a zmluvného úroku vo výške 64 % ročne z dlžnej sumy. Vzhľadom k tomu, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súd aj bez výslovného súhlasu žalovanej (keďže na jej prípadný nesúhlas by sa v zmysle § 146 ods. 1 CSP neprihliadalo) konanie v späťvzatej časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 234,12 eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,00 eur a úroku z omeškania z dlžnej sumy.

43. V prvom rade súd udáva, že keďže žalovaná zastúpená advokátom v priebehu konania žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprela, všetky skutkové tvrdenia žalobcu mal súd za nesporné. Takto považoval súd za nesporné, že dňa 15.04.2015 došlo medzi žalobcom a žalovanou k uzatvoreniu zmluvy o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky formou zmenky vo výške 350,00 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu spolu s úrokom do termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dňa 15.04.2016. Súd mal ďalej za nesporné, že zmenka bola uhradená a žalovaná obdržala finančné prostriedky v sume 350,00 eur. Z nich ku dňu 14.04.2020 uhradila spolu 126,89 eur.

44. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 až 54a) ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanej úver v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ si úver zabezpečila pre vlastnú potrebu.

45. Žalobca v priebehu konania vzal podanú žalobu v časti o zaplatenie odplaty, zmluvných úrokov a poplatkov späť, preto súd nezameral svoju pozornosť na skúmanie, či má zmluva o spotrebiteľskom

úvere všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ani na skúmanie, či žalobca ako veriteľ dostatočným spôsobom skúmal bonitu žalovanej, keďže prípadné nedostatky v tomto smere majú za následok buď 1) bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pričom žalobca si po čiastočnom späťvzátí žaloby zmluvné úroky ani poplatky neuplatňoval, alebo 2) nemožnosť vyžadovania od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, čo rovnako nie je relevantné, keďže už v samotnej zmluve bolo dojednané jednorazové splatenie úveru, čo žalovaná nerozporovala.

46. Súd však v danej veci skúmal, či nie sú dané dôvody neplatnosti úverovej zmluvy tak, ako to namietala žalovaná. Žalovaná svoje tvrdenia o neplatnosti úverovej zmluvy opierala o neplatnosť dojednania o úrokovej sadzbe pre rozpor so zákonom, keďže odplata prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu, čo má podľa žalovanej za následok neplatnosť celej úverovej zmluvy a strany sú povinné vydať si vzájomné plnenia v zmysle zásad o bezdôvodnom obohatení. Ako ďalší dôvod neplatnosti úverovej zmluvy žalovaná považovala spôsob vyplatenia istiny poskytnutého úveru formou zmenky.

47. Zo znenia úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 350,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s odplatom a úrokom vo výške 322,00 eur, teda spolu zaplatiť čiastku 672,00 eur do 15.04.2016. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 98,00 eur, čo predstavuje RPMN 28 %. Ďalej zo zmluvy vyplýval úrok vo výške 64,00 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 224,00 eur. Súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že dojednaná úroková sadzba vo výške 64,00 % ročne je neprimerane vysoká, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že nad rámec dojednanej úrokovej sadzby bola ešte osobitne dohodnutá aj odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 98,00 eur. Dojednaná výška ročnej úrokovej sadzby viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytnuté bankami v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko táto bola pri spotrebiteľských úveroch od 1 do 5 rokov vo výške 10,00 % ročne. Úroková sadzba dohodnutá v úverovej zmluve je vyše šesťnásobok priemernej úrokovej sadzby porovnateľných úverov poskytovaných v tom čase obchodnými bankami spotrebiteľom, a to navyše bez prihliadnutia na dojednanú odplatu vo výške 98,00 eur. Aj keď v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám, a to najmä z dôvodu že úvery poskytujú aj menej solventným klientom a musia počítať s vyššou mierou nesplácaných úverov, vyše šesťnásobné navýšenie úrokov hraničí s úžerou a súd takémuto dojednaniu nemôže poskytnúť ochranu, nakoľko je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Dohodnutá úroková sadzba je zároveň v rozpore s ustanovením § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (prvá veta). Keďže podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, súd považoval dohodu o odplate za úver pre jej rozpor jednak s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a jednak pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za neplatnú.

48. Následne sa súd zameril na skúmanie, či neplatnosť dojednania o úrokovej sadzbe má za následok neplatnosť celej zmluvy o úvere. Súd pri posudzovaní platnosti úverovej zmluvy prihliadol na právnu úpravu v § 41 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo jeho obsahu, alebo okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Podľa názoru súdu dojednanie úrokovej sadzby vo výške odporujúcej zákonu a dobrým mravom spôsobuje neplatnosť takéhoto dojednania podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to potom, sledujúc najlepší prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ale aj rovnosť zmluvných strán pri výkone práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, súd dospel k záveru, že dôsledkom neplatnosti dojednania o úrokovej sadzbe je úplná absencia akejkoľvek úrokovej sadzby v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo má za následok stratu nároku veriteľa na úroky dohodnuté v zmluve a nemožnosť súdu dohodnutú úrokovú sadzbu modifikovať. Napriek skutočnosti, že dojednanie o úroku je podstatnou (esenciálnou) náležitosťou zmluvy, súd v danom prípade nevyhodnotil celú zmluvu o úvere za neplatnú, ale za neplatnú považuje len časť zmluvy týkajúcu sa úroku z úveru, keďže dojednanie o úrokoch možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy a z ustanovenia § 41 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že neplatné časti právneho úkonu v zásade nezapríčiňujú neplatnosť celého právneho úkonu, ak ich možno oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu. V úverovej zmluve sa dlžník zaväzuje veriteľovi vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť úroky. Záväzok dlžníka teda pozostáva z dvoch oddeliteľných plnení (vrátenie úveru a zaplatenie úroku ako odplaty za úver). Preto nie je dôvod pri

neplatnosti dojednania o úroku spochybníť aj právny dôvod povinnosti dlžníka vrátiť zmluvne dojednané poskytnuté peňažné plnenie. V súvislosti s vyššie uvedenými závermi súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/91/2019 zo dňa 31.03.2020, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/30/2019 zo dňa 07.11.2019, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/194/2018 zo dňa 27.06.2019.

49. V súvislosti so žalovanou tvrdenu neplatnosťou úverovej zmluvy pre spôsob vyplatenia istiny poskytnutého úveru formou zmenky súd udáva, že je toho názoru, že napriek tomu, že splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou je v zmysle § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa neprípustné, porušenie tohto ustanovenia nemá za následok neplatnosť úverovej zmluvy ako celku tak, ako sa mylne domnieva žalovaná. K uvedenému záveru možno dôjsť teleologickým výkladom ustanovenia § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa (jeho všetkých odsekov), kde v odsekoch 2, 3 a 4 sa ako dôsledok nedodržania v nich stanovených povinností resp. obmedzení stanovuje buď neplatnosť zmluvného dojednania alebo neplatnosť celého právneho úkonu. Z odseku 1 však takýto následok nevyplýva. Súd je toho názoru, že ak by zákonodarca mienil porušenie ustanovenia § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa sankcionovať neplatnosťou celého právneho úkonu, uviedol by to výslovne v citovanom ustanovení tak, ako to urobil aj v odsekoch 2, 3 a 4.

50. Žalobca si voči žalovanej okrem dlžnej istiny uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,00 eur. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené dojednanie o zmluvnej pokute tak, že, „ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 eur“. Z textu zmluvy je zrejmé, že ide o žalobcom vopred predformulované zmluvné dojednanie, teda zmluvná pokuta nebola vyjednaná individuálne a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť toto dojednanie. Takto dojednaná zmluvná pokuta je podľa názoru súdu celkom zjavne dojednaná v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže vôbec nezohľadňuje dĺžku omeškania (môže ísť napríklad len o jeden deň) a ani sumu, s ktorou je dlžník v omeškaní (môže ísť napríklad len o sumu 0,01 eur). Takto paušálne dohodnutú zmluvnú pokutu je podľa názoru súdu možné posúdiť ako dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), a teda ako neplatné dojednanie. Keďže dojednanie o zmluvnej pokute možno oddeliť od ostatného obsahu právneho úkonu (rovnako ako dojednanie o zmluvných úrokoch), nemá ani neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute za následok neplatnosť celého právneho úkonu.

51. Keďže súd vykonaným dokazovaním nezistil žiaden dôvod neplatnosti celej úverovej zmluvy, neprichádzala do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka o povinnosti jednej zmluvnej strany vrátiť druhej zmluvnej strane titulom vydania bezdôvodného obohatenia všetko, čo podľa zmluvy dostala. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa aj námietka žalovanej o premlčaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia stala bezpredmetnou, keďže k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu nedošlo.

52. Žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 350,00 eur. Ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 14.04.2020, z ktorého žalovaná žiadne skutkové tvrdenia nepoprela, žalovaná pred podaním žaloby uhradila sumu 115,88 eur, čo žalobca správne zohľadnil v žalobe znížením dlžnej istiny na sumu 234,12 eur (poskytnutých 350,00 eur - uhradených 115,88 eur = požadovaných 234,12 eur). Po podaní žaloby žalovaná úhradami dňa 21.05.2019 vo výške 8,50 eur a dňa 30.07.2019 vo výške 2,51 eur, zaplatila ešte sumu spolu 11,01 eur, na čo žalobca žiadnym procesným návrhom nereagoval. Spolu teda žalovaná uhradila sumu 126,89 eur a na úhradu jej z istiny zostáva ešte suma 223,11 eur (350,00 eur - 126,89 eur). Práve na zaplatenie tejto sumy súd žalovanú zaviazal, a keďže s týmto plnením sa žalovaná dostala do omeškania, súd jej uložil aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Žalovanú súd zaviazal na zaplatenie úrokov z omeškania len z dlžnej istiny zohľadňujúc jednotlivé čiastočné úhrady vykonané žalovanou.

53. Lehotu na plnenie súd v zmysle § 232 ods. 3 CSP určil na tri dni od právoplatnosti rozsudku.

54. Vo zvyšnej časti, teda v časti úhrad vykonaných žalovanou po podaní žaloby vo výške 11,01 eur, v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 33,00 eur a v časti prevyšujúcich úrokov z omeškania, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

55. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP. V časti o zastavení konania (368,00 eur s príslušenstvom) mal súd za to, že žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, keďže vzal svoju žalobu čiastočne späť bez uvedenia dôvodu, teda bez toho, aby preukázal, že ho k tomu viedlo správanie žalovanej po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v zastavenej časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanej. V časti, v ktorej súd žalobe vyhovel (223,11 eur s príslušenstvom) mal úspech v spore žalobca, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania jemu. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (44,01 eur s príslušenstvom), preto v tejto časti vzniklo právo na náhradu trov konania žalovanej. Možno teda vyhodnotiť, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,13 % a žalovanej v rozsahu 64,87 %. Po započítaní vzájomných nárokov súd ustálil, že žalovanej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 29,74 % (64,87 % - 35,13 %). O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.